

revisionen, og derfor at kunne indskrænke mig til at sige, at man har søgt at gjøre Prøven derved saa fuldstændig som mulig med det Materiel, man paa den Tid havde til Raadighed. — Et tredie Punkt findes i Betænkningen under Nr. 162; det er en Udtalelse fra Udvalget, vedrørende Levering af Maskiner til „St. Thomas“ og „Ddin“. Jeg tilstaar, at lige overfor dette Punkt befinder jeg mig i en vis Bamsfelighed. Udvalget har tilskrevet Marineministeriet og forlangt at se de Kontrakter, der vare affluttede, vedrørende Maskiner til disse to Skibe; det forlangte endvidere Oplysning om den Tid, naar disse Maskiner vare leverede. Disse Oplysninger bleve givne Udvalget fuldstændig. Da jeg modtog den foreløbige Betænkning fra Udvalget, fandtes Udvalgets Spørgsmaal rigtig aftrykt, og ligeledes fandtes rigtig aftrykt den Skrivelse, som Marineministeriet havde sendt til Svar paa Forespørgjelen; det stod imidlertid in blanco, hvad Udvalget vilde sige besaagende, og da jeg kom i Udvalget, anede jeg ikke, hvilke Spørgsmaal der kunde fremkomme; jeg troede i Grunden ikke, der vilde kunne komme noget som helst Spørgsmaal frem, da det jo var vitterligt for Alle, at disse Spørgsmaal om kort Tid vilde komme til at foreligge for Rigsdagen paa anden Maade, nemlig igjennem Statsrevisionens Betænkning. Den ærede Ordfører udtalte ganske vist under Forhandlingerne i Finantsudvalget, at han vilde henlede Rigsdagens Opmærksomhed paa denne Sag; men jeg tilstaar, jeg blev forbausset ved at se den Omtale, som findes angaaende dette Punkt i Betænkningen, og det stiller sig for mig, at de Udtryk, som det ærede Udvalg har brugt, ere meget stærke. Jeg har faaet det Indtryk af den ærede Ordførers Udtalelse i Dag, at han ikke har tilsigtet Saameget dermed, som der synes at kunne ligge i Betænkningens Ordlyd; men det har stillet sig for mig, at der fra andre ærede Medlemmer er kommet saadanne Udtalelser frem, at det virkelig ikke er mig klart, hvad det ærede Udvalg egentlig tilsigter med disse meget stærke Udtryk, som det bruger. Udvalget udhæver om denne Sag, at den synes at være af en meget alvorlig Betsaffenhed; det udtaler, at det maa antages for sandsynligt, at denne Forsinkelte i en ikke uvæsentlig Grad har hæmmet Skibsbyggeriet paa Værftet, og derved voldt Staten et Tab, hvis Størrelse neppe lader sig beregne — fremdeles at denne for silbige Levering maa betragtes som et Kontraktbrud, og at det synes, som om Ministeriet er tilbids at lade dette Kontraktbrud gaa upaataalt hen. Efter dernæst at have omtalt, at Leveringen af Maskineriet til „Ddin“ heller ikke endnu har fundet Sted, udtaler Udvalget, at „hverken Statens Væ eller Interesse er tjent med, at de Kontrakter, der indgaas paa dens Vegne, upaataalt overtrædes“. Det stiller sig for mig, at det ærede Udvalg her bruger meget stærke Udtryk,

og det er mig ikke klart, hvem det ærede Udvalg ønsker at ramme. Jeg kunde ganske vist i den Henseende ønske at faae en fuldstændig tydelig Udtalelse; det er mig ikke klart, om det er Statsrevisionen, som man frygter ikke skal udtale en saa streng Dom. Det stiller sig for mig, som om Rigsdagen ikke har nogen Grund til at formode, at Statsrevisionen ikke skulde ville være streng, naar den skjønner dette rigtigt. Eller skulde det være min Forgænger i Marineministeriet, som man vil ramme? Jeg tilstaar, jeg kan ikke tro det; jeg kan kun sige: Jeg har foresundet denne Sag fra ham efter min Overbevisning tydelig, klart og fuldstændig bearbejdet; der ses ikke fra de paagjældende Leverandørers Side at have fundet nogen Forsømmelse Sted. Der har været Omstændigheder af en stærkere Magt, der have umuliggjort Maskinernes Levering i rette Tid, og min Forgænger har afgjort Spørgsmaalet derhen, at Maskinen skulde falde bort; han har gjort det i en motiveret Resolution, som fuldstændig vil blive Statsrevisionen tilstillet. Jeg skal tillige tillade mig at oplyse, at, om det end er ganske vist, at man paa Værftet har maattet forandre den Plan, hvorefter man har arbejdet, foreligger der dog en bestemt Erklæring fra Værftet om, at der ikke kan paavises noget som helst Tab for Statskassen, og at det ikke kan paavises, at nogen Mand derved er gaaet ledig. Det er ganske vist, at der paa Grund af den for silbige Levering af Maskinerne til „St. Thomas“ er sket Forandring i den Udfelsesplan, der var udkastet for det paagjældende Finantsaar, men jeg skal i saa Henseende berolige med, at den Korvet, der blev udsendt i Stedet for „St. Thomas“, har foranlediget en mindre Udgift paa ca. 2,000 Rd. maanedlig, saaledes at der heller ikke paa dette Punkt kan siges at være tilspøjet Statskassen noget Tab. For „Ddin“s Vedkommende ere de Maskindele, som skulde have været leverede til Nytaar, ganske vist ikke bleve leverede, men dette er sket med Værkets og Marineministeriets Billigelse, thi man har ikke villet have dem. Man har nemlig ønsket at kunne faae „Ddin“ til tidligere at løbe af Stabelen, fordi det først, naar Skibet var sat i Vandet, vilde være umuligt at kunne bedømme, om Vægten vilde tillade, at man kunde forsøge Pantfertykkelsen paa Raskematten fra 6 til 8 Tommer. Man fremstyndede derfor, at Skibet blev sat i Vandet, og det løb da af Stabelen, inden den Tid var kommen, da de paagjældende Maskindele skulde leveres; man underrettede derfor de paagjældende Fabrikanter om, at man paa Grund deraf ikke ønskede Maskindele leverede saa tidlig. Det var overordentlig heldigt, at man tog denne Beslutning, thi man blev derved overbevist om, at det var muligt at kunne gjøre Pantseret paa Raskematten 2 Tommer tykkere og derved forsøge Skibets gode Egenfaber. Disse Sager ere af min Forgænger i Marinemini-